

ΕΞΙΔΑΝΙΚΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Πολλοί συμπατριώτες μας κρίνουν ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν είναι «αριστερή» και προσβλέπουν σε μια αυθεντική κυβέρνηση της αριστεράς. Αυτή η θέση μαρτυρεί μια παλιά εξιδανίκευση που δεν δικαιολογείται από την ιστορία της εγχώριας – και της παγκόσμιας – αριστεράς: στην ουσία, πρόκειται για την πεισματική προσκόλληση σε μια «τέλεια» αριστερά, επαναστατική, ανθρωπιστική, καλοκάγαθη, «προοδευτική» – σε μια ιδεολογία και παράταξη που δεν υπήρξε ποτέ.

Νομίζω ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ διαθέτει όλα τα χαρακτηριστικά της αριστεράς: τα διπλά κριτήρια Καλού-Κακού που τη χαρακτηρίζουν και ρυθμίζουν τη συμπεριφορά της: καλός, αριστερός πατριωτισμός/ κακός δεξιός πατριωτισμός· καλή, αριστερή παιδεία/ κακή, δεξιά παιδεία· καλή, αριστερή βία/ κακή, δεξιά βία. Όπως έχω γράψει και παλιότερα, ο φασισμός είναι πολύ πιο κοντά στην αριστερά από ό,τι στη δεξιά μολονότι υπάρχει, φυσικά, «δεξιός» φασισμός: ο φασισμός – μαύρος και κόκκινος – είναι λαϊκιστικός, αντικαπιταλιστικός, αυταρχικός, ανελέητος έναντι των εχθρών του.

Έχουμε λοιπόν μια αριστερή κυβέρνηση που εκπροσωπεί μεγάλο μέρος του κοινού συγχωνεύοντας πατριωτισμό, εθνικές αξίες (στις οποίες προστίθεται η Εκκλησία), λαϊκή κουλτούρα, αγάπη για την Ανατολή, κρατισμό, ταξικό μίσος, εξισωτισμό, επαρχιωτισμό. Θέλω να πω: αυτή είναι η αριστερά, δεν υπάρχει άλλη. Πράγματι, κατά καιρούς, πέρασαν από τον αριστερό χώρο σοφοί άνθρωποι, οραματιστές, μεταρρυθμιστές της γενικής παιδείας και των ηθών – αλλά, στις περισσότερες περιπτώσεις, πλήρωσαν ακριβά τη στάση του· όχι μόνον εξαιτίας της εκδικητικής, συντηρητικής δεξιάς, αλλά, κυρίως, εξαιτίας της ίδιας τους της παράταξης. Όπως έχουμε ξαναπεί, ανέκαθεν η δεξιά τιμωρούσε τους εχθρούς της ενώ η αριστερά τιμωρούσε τους φίλους της – με τη λογική και την ηθική της Πέμπτης Φάλαγγας.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προβαίνει σε μια σειρά από «αριστερές» κινήσεις: επιτίθεται στις επιχειρήσεις (τις οποίες θεωρεί «das Kapital»), κολακεύει τους δημοσίους υπαλλήλους (τους οποίους θεωρεί «προλεταριάτο»), καλλιεργεί τον αντιευρωπαϊσμό, επιδεικνύει πολεμικό πνεύμα στη διπλωματία, συμπιέζει το επίπεδο της παιδείας, δείχνει επιείκεια στην εγκληματικότητα και στο κοινωνικό περιθώριο, καταλαμβάνει την κρατική συσκευή. Επιπλέον, χρησιμοποιεί αναίσχυντα την προπαγάνδα απειλώντας, προς το παρόν εμμέσως, την ελευθερία έκφρασης των αντιφρονούντων.

10 Α.Υ. 14 - 20 ΜΑΪΟΥ 2015

Νομίζω πως οι ρομαντικοί αριστεροί πολίτες πρέπει να μελετήσουν λίγο βαθύτερα την ιστορία των κοινωνικών κινήσεων προκειμένου να προσγειωθούν και να συνεργαστούν στην εξεύρεση πραγματιστικών λύσεων για όλους μας. Ίσως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποδειχθεί χρήσιμη διαλύοντας τις αυταπάτες: την αυταπάτη ότι η αριστερά είναι δίκαιη, την αυταπάτη ότι είναι αδιάφθορη, ότι είναι δημοκρατική, ότι είναι «προοδευτική»· την αυταπάτη ότι ενδιαφέρεται για την ανθρώπινη ευτυχία. Πράγματι, οι όροι έχουν χάσει, διεθνώς, τη σημασία τους – στην Ελλάδα ωστόσο η εικόνα είναι γκροτέσκα· οι περιβόητες «κόκκινες γραμμές» λείπουν σε θεμελιώδη ζητήματα όπως η εσωτερική ευταξία και έννομη τάξη, η λαθρομετανάστευση, η παιδεία, η λειτουργία των νομοθετικών οργάνων, η κοινωνική συμπεριφορά.

Όλα αυτά είναι χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αριστεράς που, ιστορικά, παραπαίει ανάμεσα στην προσέγγιση του αναρχισμού και την εγκατάσταση δικτατορικών καθεστώτων. Αυτή η ταλάντευση είναι προφανής και στη

δική μας περίπτωση – εντείνεται μάλιστα από την πολυφωνία στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ που επίσης αντανάκλα την παραδοσιακή πολυφωνία της αριστεράς. Όπως είναι γνωστό, το κυβερνητικό σχήμα και η Βουλή περιλαμβάνει αριστερούς διαφόρων σχολών και αποχρώσεων, μερικοί εκ των οποίων προσβλέπουν σε ανατροπή καθεστώτος, ενώ άλλοι είναι πελαγωμένοι στα στάσιμα νερά

της ιδεολογίας, καθηλωμένοι σε παράλογες θέσεις από τον φόβο μήπως θεωρηθούν προδότες. Το αποτέλεσμα είναι αντιπροσωπευτικό του αριστερού φάσματος.

Λιγότερες είναι οι αριστερές θέσεις που έχουν μεταλλαχθεί στο πέρασμα του χρόνου: πιθανώς η πιο εντυπωσιακή είναι εκείνη που αφορά το κοσμικό κράτος και στην οποία έχω αναφερθεί πολλές φορές. Η «ρεπουμπλικανική» αριστερά έχει αφομοιώσει αραβοφιλία και πολυθρησκευτικότητα στο πλαίσιο της εξύμνησης των φτωχών. Κατά τα άλλα, παραμένει πουριτανική (με ελευθεριακές εξάρσεις λόγω της συγγενείας της με τον αντιεξουσιαστικό χώρο), εθνικιστική (με διεθνιστικές εξάρσεις τριτοκοσμικών προσεγγίσεων) και φθονερή έναντι όσων θεωρεί «πλουσίους» και «επιτυχημένους». Η αριστερά, όπως καταδεικνύει η στάση της στην παιδεία, επικροτεί τον loser, τον χαμαμόφλη, τον ανεπρόκοπο και ακαίρετο. Αυτό το πνεύμα διαδίδει, αυτή τη διαπαιδαγώγηση ασκεί – αναρωτιέται κανείς πώς θα επιζήσουμε χωρίς σταθερότητα, επιχειρηματικότητα, εργασιακό ήθος, χωρίς την αξία της «προκοπής» για την οποία μιλούσαν οι παλιότεροι δημοκρατικοί πολίτες που, για μια σύντομη στιγμή, ανέσυραν τη χώρα μας από τα βάθη του σκοταδισμού. ▮

**Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ
—ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΙ
ΚΟΚΚΙΝΟΣ— ΕΙΝΑΙ
ΛΑΪΚΙΣΤΙΚΟΣ, ΑΝΤΙ-
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ,
ΑΥΤΑΡΧΙΚΟΣ**